

در المپیک‌های ۲۰۰۸، ۲۰۱۲ و ۲۰۱۶ براساس رنکینگ قاره‌ای سهمیه می‌دادند که با توجه به حضور باشگاه‌های کشورمان در مسابقات آسیا و با توجه به رنکینگ ما در آسیا که معمولاً اول بودیم، سه سهمیه گرفتیم.

همه‌ی این موارد قبول، اما حال دوچرخه‌سواری خوب نیست.

بله، خوب نیست. ولی این روندی بود که در سال‌های گذشته طی شد و یک شبه دوچرخه‌سواری به این روز نیفتاده. به نظرم مدت‌هاست مسیر، اشتباه طی شده است اما مشکلات مالی به شدت به این رشته آسیب زد.

یعنی در اوضاع مشکل فقط کمبود پول بود؟

بله. مشکلات مالی خیلی آسیب زد. باشگاه‌ها به خاطر مسائل مالی دچار مشکل شدند و به مسابقات نرفتند و به همین دلیل هم نتوانستیم سهمیه بگیریم. ضمن اینکه مسائل انگیزشی خیلی مهم است که آن هم به مسائل مالی برمی‌گردد.

خب اگر موضوع کمبود بودجه، تا این اندازه مهم بود، چرا مدیران فدراسیون برای رفع این مشکل، کاری نکردند؟

الان یک خانواده نمی‌تواند برای فردای خودش برنامه‌ریزی دقیق انجام بدهد چه رسد به مدیریت فدراسیون. نقش پول در دوچرخه‌سواری بسیار مهم است. الان بچه‌های ما با دوچرخه‌های بی‌کیفیت و سطح پایین تمرین می‌کنند، اما وقتی به مسابقات اعزام می‌شوند باید با دوچرخه‌های حرفه‌ای و سطح بالا رقابت کنند، آیا این امکان دارد؟ پتروشیمی، شهرداری و پیشگامان، همیشه در دوچرخه‌سواری هزینه می‌کردند و همین خوب بود، اما الان این تیم‌ها کجا هستند؟ اینها همه به پول برمی‌گردد.

به کیفیت دوچرخه‌ها اشاره کردید، وضعیت دوچرخه‌ی صفرزاده چگونه است؟

خوشبختانه دوچرخه‌ی جدیدی در دو روز گذشته خریداری شد و در اختیارش قرار گرفت که کیفیت خوبی دارد و به حتم به مسابقاتش هم کمک می‌کند.

درباره‌ی انتخاب گنج‌خانلو و صفرزاده هم بحث زیادی پیش آمد. چطور شد که صفرزاده برای المپیک انتخاب شد؟

به‌رحال مسابقات انتخابی برگزار شد که صفرزاده بهتر کار کرد و البته بعد از آن هم باید به عملکرد صفرزاده در مسابقات بین‌المللی اشاره کنم که بهتر بود.

محمود پراش: یک شبه به این روز نیفتادیم

دوچرخه‌سواری مسیر را اشتباه رفت

دوچرخه‌سواری ایران با یک نماینده راهی المپیک توکیو می‌شود، اما این وضعیت شایسته‌ی دوچرخه‌سواری ایران نیست. ورزشی که در گذشته بارها نشان داده توان کسب نتایج بهتر از این را هم دارد، حالا روزگار خوشی ندارد. محمود پراش، سرمرئی تیم ملی دوچرخه‌سواری است و قرار است به همراه سعید صفرزاده راهی توکیو شود، اما انتقادات از این رشته به اوج خود رسیده که چرا فقط یک سهمیه؟ انتقادی که البته پراش برای آن جواب دارد و معتقد است: «دوچرخه‌سواری یک شبه به این روز نیفتاده، اما با این حال توکیو میدان رقابت است و باید برای رقابت با بهترین‌های دنیا آماده شد و ناامید هم نیستیم.» امید پراش به صفرزاده، تنها نماینده‌ی ایران در توکیو، فقط در حد عبور از خط پایان است.

حضور داشتند، آیا واقعا شرایط ما با آنها برابر است؟ ولی ما سعی می‌کنیم بهترین نتیجه را بگیریم. یعنی از خط پایان عبور می‌کنید؟ در توکیو مسیر مسابقه‌ی سعید صفرزاده، ۴۸۰۰ متر است که بیشتر آن هم شیب تند دارد، اما امیدوار هستیم که عبور کند. در مسابقات ترکیه که قبل از اعزام به توکیو انجام شد، توانست این کار را در کیلومتر کمتری انجام بدهد و در رده‌ی چهارم با یک دقیقه اختلاف با نفر اول قرار گرفت.

ولی قبول دارید در این دوره، یکی از ضعیف‌ترین نتایج را در کسی سهمیه‌ی المپیک کسب کردید؟

در این دوره، سهمیه‌ها براساس رنکینگ جهانی تقسیم شد که ما به یک سهمیه رسیدیم که البته به نظرم می‌شد دو سهمیه هم باشد.

اما با این حال از بازی‌های المپیک ۱۹۹۶ آتلانتا تا الان چنین نتیجه‌ای کسب نشده بود.

در المپیک ۲۰۰۰ سیدنی و ۲۰۰۴ آتن، در گروه B جهانی قرار داشتیم که نتوانستیم سهمیه بگیریم. اما

همان مسابقاتی که گنج‌خانلو هم حضور داشت و در یک دور هم بهتر از صفرزاده بود؟

بله. البته یک دور گنج خانلو خوب بود و یک دور هم صفرزاده،

آقای پراش به روزهای پایانی رسیدیم و باید راهی توکیو شوید.

به‌رحال هر کاری لازم بود انجام دادیم و امیدوارم که بهترین نتیجه را کسب کنیم.

بهترین نتیجه از نظر شما در توکیو چیست؟

ثبت بهترین رکورد، از نظر ما بهترین نتیجه است. باید به نحوی کار کنیم که وقتی برگشتیم حداقل خودمان از عملکردمان راضی باشیم.

یعنی به نظر شما به خط پایان می‌رسیم؟

۱۳۰ نفر به توکیو می‌آیند که بیشتر آنها در توردو فرانس مسابقه دادند. بهترین دوچرخه‌ها را سوار می‌شوند و در مسابقات متعددی